Iako je ova tema, tema rješenja u slučaju vanzemaljskih otmica - jedna od onih o kojoj mnogi šute, nekolicina ljudi se njome ipak bavi – pa ta nekolicina, zaslužuje da se o njima piše!

Kroz svoj su rad dali smjernice, koje mnogi danas koriste u svom radu - uključujući i mene.

U ovom tekstu, neću spomenuti sve, koji su se na razne načine ovom tematikom bavili, već samo one od kojih sam učila i za koje osobno mislim, da su svojim radom, dali ogroman doprinos, ne samo mogućnostima da se to događa - već rješenjima istih.

Svakako su u potpunosti nezaobilazne, dvije velike žene: dr. Karla Turner i Barbara Bartolich.

One su svoj život i rad - posvetile istraživanju vanzemaljskih otmica. Obje su pionirski govorile o istini, koja je mnogima, još samo daleka znanstvena fantastika.

Na žalost – obje su mrtve, a nisu umrle od starosti!

Na sreću – ostavile su dovoljno da ono do čega su došle, ne umre s njima!

Dr. Karla Turner
Karla Turner, u potragu za odgovorima krenula je, da bi sebi objasnila događanja vezana uz otmice u vlastitoj obitelji!

Njezino osobno istraživanje, rezultiralo je prijateljstvom s Barbarom, te je osobna potraga ovih žena, koja je uključivala rad s regresivnom hipnozom (Karla je taj rad učila od Barbare), postala objema posao.

Prvenstveno su radile s ljudima iz okoline, a uskoro otkrivajući kroz rad s ljudima da se ta događanja, ne svode samo na rijetke pojedince, rad je postajao odgovorniji i zahtijevao njihov puni angažman i vrijeme.

Taj njihov trud, postao je vrijedan «trag» za sve nas koji danas nastavljamo s istraživanjem, tamo gdje su one zastale. Da nisu spriječene – danas bi možda ova tema bila još prisutnija u javnosti!

Dosezi njihova rada su značajni, jer su ustanovile da su otmice (abdukcije), nešto što se može nazvati gotovo pa «nasljedno» događanje. Što znači da ako ste vi otimani, po svoj su prilici to

bili vaši roditelji, bake ili djedovi, a i vaša djeca! Istovremeno, koristile su hipnozu kao tehniku, iako je ista tada već bila na «udaru» i smatrana u svakom slučaju - upitnom tehnikom, za dobivanje ikakvih smislenih odgovora!

Nije ih to omelo, već su nastavile i objasnile da kako postoje loši hipnotizeri, tako postoje i dobri, što u konačnici ovisi o samom čovjeku, ne važno kojim se poslom bavio.

Ono što nisu rekle, ali je tako – činjenica je, da ako hipnotizer ne zna što je sve moguće pronaći – to neće ni «tražiti» niti će znati u što gledati!

Svakako, najvrijedniji doseg njihova rada, je otkrivanje postojanja lažnog sjećanja ili «paravan memorije».

U radu s otetima ovo je ključan trenutak i određuje cijeli tok rada i njegovu uspješnost! Ako se ne «uzme u obzir» ta mogućnost – da je neko sjećanje lažno - ova se oblast uopće ne može istraživati.

Radi se o tome da se osoba regresira po nivoima dubine, rastačući prvi (ako se učini «sumnjivim) dolazeći do drugog, trećeg ili desetog – točnije do stvarnog događanja i stvarnog sjećanja. Takvo otkriće dokazalo je, da oni koji vrše otmice vrlo vješto prikrivaju to što rade. Broj ovih nivoa je individualan i ovisi o mnoštvu drugih stvari.

Međutim, sama činjenica da to postoji, svakako je, rekla bih kao otkriće revolucionarno!

I time su ove dvije žene postavile jedan sasvim novi: temelj za rad!

Priče koje su im pričale sesije s klijentima, otkrivale su da se ta bića znaju pretvarati, mijenjati oblike, lagati, a sve to zajedno, iznjedrilo je sliku o programima kojima smo podvrgnuti i u ovom svijesnom stanju!

Karla je bila uvjerena, da nije stvar u tome da ta bića mijenjaju oblik, već da mijenjaju našu percepciju. Što je točno, a pogtoovo ako se u obzir uzme djelovanje i svrha implantiranja.

Istovremeno, ove su žene prve spominjale i kloniranje/kopiranje tijela – što su i obradile u knjizi «Anđeoska maskarada». U njoj se opisuje život Teda Reica (koautora iste knjige), kojem je prilikom jedne otmice u njegovom djetinjstvu i pokazano njegovo klonirano tijelo.

Kao i drugi istraživači u to doba – shvatile su da oni mogu ubiti naše originalno tijelo i našu dušu premjestiti u novo – klonirano i vratiti nas natrag, u ovaj svijet i život koji nastavljamo dalje živjeti.

Ovime su shvatile i sam čin rada s Dušama!

Naša su, pak originalna tijela, vrlo hranjiva za njih, a sve to zajedno podržava tezu da se oni hrane našom energijom. Nakon nekoliko godina, mogu ponovno napraviti zamijenu i ponovno se nahraniti novim tijelom, koje je unutar sebe već apsorbiralo našu emocionalnu energiju.

Nadalje, obzirom da su shvatile da se bića koja nam to rade – hrane našom energijom, izmještaju Duše, te su otete – kao žrtve, proučavajući njihovo ponašanje, smatrale često i vrlo programiranima. Toliko, da se neki oteti specifično ponašaju, točnije da su skloni ekscesnim situacijama, objašnjavajući to time, da se na taj način tijela (namjerno) brže pune emocionalnom energijom.

Isto su tako rekle, kako je sasvim moguće, da su neki od političkih vođa – kontrolirani od strane otimača putem implantata. Kao i da tijela političara mogu služiti za gnijezdo i bivanje u njima!

Ovakve stvari sigurno ih nisu održale nevidljivima, kako za vanzemaljce, tako i za ljude koji im služe, a koji nas okružuju ili nama vladaju. A svakako i utiču na naše živote, u raznim i ponekad vrlo neobičnim segmentima!

Nadalje, progovorile su o podezemnim bazama, o otetoj djeci, o seksualnom zlostavljanju i silovanjima, o likovima koji se predstavljaju da su Isus, papa, anđeli, mrtva rodbina, o bolnim medicinskim zahvatima koji se vrše nad otimanima.

Iako nisu isključile postojanje dobrih vanzemaljaca (Karla), shvatile su da je riječ o događanju koje je po čovjeka užasno! A svakako, nema niti malo veze s duhovnošću ili lekcijama, koje ponekad pokret New age religije, želi ugurati u ovu priču. Ili dobrim vanzemaljcima koji pomažu čovjeku.

Kroz rad sam shvatila da u nekim slučajevima – sami vanzemaljci uspiju programirati otete na način, da isti pomisle kako su Odabrani i Izabrani za velika djela, misije i zadatke. O tome svjedoče mnogi s kojima su radile i njih dvije. Obzirom na «paravan memoriju» – takav čovjek se ne sjeća otmice, ali u svom svakodnevnom životu, može čak i raditi «na rasvjetljavanju» ovakvog događanja, s velikim elanom – jer ima misiju – no, uvjeren kako je riječ o pozitivnim kontaktima! Primjer za to, svakako bi u današnje vrijeme bila Galaktička federacija i njezini glasnici!

U ovim slučajevima, gdje su ljudi programirani ulogom Spasitelja, usudim se reći da je velika mogućnost, da je riječ o onim ljudima, koje vanzemaljci smatraju «opasnijima», pa ih dodatno obrađuju!

Slikovitije - riječ je o trenutku kad znatiželjna ovca uporno dolazi do ograde i ne smeta joj što je trese struja, ona i dalje gura, ne samo prednje nego i stražnje noge, ne bi li izašla i vidjela ima li čega izvan obora! Takvu ovcu zaposle kao vođu stada! Pa više ne gleda ka ogradi, već svoj pogleda usmjerava unatrag i raspršuje ga po drugim ovcama.

Takvi će ljudi, iako i sami žrtve, egzistirati s ulogom jakog, hrabrog i vrlo žustrog borca! Na žalost, mislit će da im je to dužnost, da imaju misiju i da su drugačiji od drugih ljudi. To će se odvijati na jednom podsvijesnom nivou – koji će pak u stvarnosti od njih činiti ponekad i «čovjeka s ogromnim egom». Sebe neće moći vijdeti "žrtvom" - već će biti na određeni način počašćeni.

Iz dosadašnjeg iskustva, često se iza te riječi – «ego» – krije implantiranje s ovom svrhom. Pa bi «ego» u takvim slučajevima bio jedan komplet implantata, doduše specijalan, nešto rijeđe verzije, individulano «baždaren».

Većina takvih ljudi, podržava i ideju da postoje dobri vanzemaljci! Oni znaju da postoje i «zli» - protiv kojih će glasno govoriti i boriti se - ali eto – postoje i oni dobri, koji samo što nisu stigli i oslobodili nas zauvijek.

Barbara Bartolich
Barbara, iako nije napisala niti jednu knjigu, tokom svog je života (zajedno s Karlom) surađivala i s drugim istraživačima ovih fenomena, te je kroz njihove knjige i «pisala». Prije smrti – govoreći o ovom problemu, jasno je izrekla mišljenje da misli kako je sve «u čemu» živimo pod kontrolom vanzemaljaca - reptila!

Isto je tako, vrlo jasno dala do znanja da smatra, da oni ne pomiču samo crne figure na ovoj našoj šahovskoj ploči života – već i bijele! Ova izjava je toliko sveobuhvatna, ako se primjeni na poimanje našega svijeta - da je istovremeno i stravična.

Bila je uvjerena, da su upravo vanzemaljci odgovorni i za smrt Karle, koja je umrla od raka.

Okolnosti pak njezine smrti i više su nego čudne. Nakon saobraćajne nesreće u kojoj je izgubila supruga, nije se nikada u potpunosti oporavila i umrla je svega godinu dana nakon toga od moždanog udara!

Interesantno je, da je u to doba u pripremi bila nova knjiga, u suradnji s glavnim junakom Karline knjige, Tedom Riceom. Ona – po svemu sudeći neće biti nikada objavljena. Po dostupnim informacijama, Tedu ne pada na pamet dalje o tome govoriti. O sumnjivim smrtima nekih drugih ljudi, uključenih u ova istraživanja je dosta i sama govorila.

Ovakvo stanje, možda opisuje i pomoć one dobre strane – jer otvara se samo jedno pitanje – gdje su bili za Karlu, Barabaru, za sve te ljude koji umiru u neobičnim okolnostima kada dotaknu ovakve teme? U konačnici – ne samo za njih – već za čovječanstvo? Netko će sada reći – ti dobri su tako «visoko» i odgovaraju Zakonima Svemira – ne smiju se uplitati! Možda to i je tako, samo se opet možemo zapitati – šta su uopće Zakoni i tko ih je ustoličio!

Ovdje možete pročitati više o Karli (umrla 10.01.1996) i Barbari (umrla u listopadu 2010.), kao i knjige «Oteti» i «Anđeoska maskarada»:

http://www.galaksija.com/karlaturner.htm

http://www.galaksija.com/metafizika/b_bartholic.htm

http://www.galaksija.com/metafizika/oteti/oteti_sadrzaj.htm

http://www.galaksija.com/literatura/andjeoska_maskarada.pdf

Sljedeći čovjek, koji je tokom posljednjih 20 godina rada, koristeći za istraživanje regresivnu hipnozu, ponudio riješenje vezano uz vanzemaljske otmice, je - dr. Corrado Malanga iz Italije.

Dr. Corrado Malanga
Ovaj se čovjek usudio istražiti nešto više o demonima, vanzemaljcima, a posebice i o tome gdje su ti dobri pomagači, ali i tko je Bog!

Osmislio je jedan izvrstan način rada u hipnozi, s vanzemaljskim entitetima i tokom godina i tisuća otetih s kojima je radio – njegov je model nazvan SIMBAD – pomogao mnogima.

Kako sam rad s otetima može biti vrlo traumatičan, ovakav način rada metodom Simbad – pokazao se kao vrlo «nježan» i svrsishodan! Ljudi su unutar njega – bez problema mogli, ne samo suočiti se s «napadačima», već micati sa sebe implantate, te izdavati zabrane da im se to više ne radi.

Sama metoda, svakako je produkt Malange kao izvrsnog hipnoterapeuta, a obzirom da mu je fokus rada bio na vanzemaljskim otmicama – njegov je rad zasigurno isto toliko revolucionaran kao i Karlina i Barbarina otkrića o «paravan memoriji».

Uz Simbad – Malanga je dalje razvijao metode koje nisu više bile samo rad u hipnozi, te je počeo koristiti i metode rada iz NLP-a, što osobno iz više razloga ne koristim.

U određenom trenu, Malanaga je napisao i «Genezu», kroz koju je tron na kojem sjedi Bog, prilično uzdrmao, a istovremeno dao neke nove smjernice i mogućnosti, koje su se u radu i razlikovanju vanzemaljaca – pokazale i više nego interesantnima i vrlo značajnima.

Do svega što danas postoji kao njegove «metode», došao je «iskustveno», što znači da je riječ o «činjenicama» koje su iznikle iz tisuća sesija s ljudima koji su bili oteti – a njihova su svjedočanstva ista.

Osim što je svoj rad nesebično objavio, veliki doseg Malangina rada, povrh Simbad «metode» je u objašnjavanju vrsta vanzemaljaca, kao i vrsta raznih implantata, te njihove interakcije s nama ljudima.

Zbog svega ovoga, Malanga je bio često vrlo grubo napadan, a trenutno slijep – osobno ne radi više s ljudima (osim u iznimnim slučajevima), uspio je tokom godina, ne samo popularizirati ovu tematiku, već i svoje znanje prenijeti onima koji danas rade dalje, kao i svima nama, koji sve te informacije koristimo u svom radu.

Ono što Malangu, svakako izdvaja od svih ostalih, je rad s nečime što nazivamo Duša, Duh i Um! Komponente koje mi kao kao čovjek uz Ličnost (što rođenjem ovdje jesmo) imamo.

Iako će psiholozi reći da je to klasično razdjeljivanje, unutar neke hipnoanalitičke sesije, u ovom slučaju – to je znatno više i okosnica je njegova rada! On ne priča o Umu koji je mozak – ne, on priča o Umu koji je svijestan i nema veze s mozgom. Ovakav rad, doveo je do toga da danas znamo, da je upravo Duša ono što od nas žele vanzemaljci! Jer je besmrtna – a oni su smrtni! I mi smo njihov opstanak!

Svakom vjerniku će biti lako povjerovati u to, ako zna da postoje slučajevi opsjednuća, međutim, problem je što u religijskom kontekstu ta opsjednuća promatramo kao rijetkost – a Malanga je svojim radom taj postotak znatno povećao, kao što je i demone, demistificirao i progovorio o vanzemaljcima! Ovo se ne sviđa onima koji nikako, jednog prosječnog demona ne mogu izjednačiti s vanzemaljcem – s čim se zasigurno ne bi složio niti jedan oteti s kojim sam radila! A ne bih niti ja osobno!

Dodatno, sigurno je svojim «neprijateljima» dao dodatnog povoda za napad, kada je rekao da nemaju svi ljudi Dušu! Ili kada je rekao da danas svega 25% populacije ima Dušu! Ili da nas kloniraju, ili da nam kopiraju Duše, ili da nas jednostavno naseljavaju!

Ali, ne invazijom prostora u kojem živimo – ne – oni nas doslovno naseljavaju iznutra! O tome govori Malanga, o tome su pisale, Karla i Barbara!

Sve što je istražio Malanga, ako se promatra na širi način i poveže, s do sada poznatim dijelovima raznih «zavjera» – ali i djelima raznih istraživača «alternativne» povijesti (naravno – onih napadanih!), dobiva se priča koju se jednostavno, ne može samo tako odbaciti! A kada se njegov rad i primjeni u praksi – onda on postaje još jedan korak do rješenja!

Karla, Barbara i Malanga govore o istome!

O otmicama vanzemaljaca, o otmicama u kojima sudjeluje vojska, o kontroli i zarobljavanju naših Duša.

Malanga uopće ne sumnja, da dobri vanzemaljci ne postoje, kao što ne sumnja ni da su anđeli moguće – demoni, a demoni - moguće vanzemaljci!

Napisao je o tome i knjigu «Alieni o Demoni», a trenutno jedino što želi, je dijeliti ove informacije do što većeg broja ljudi, jer vjeruje kako živimo «rat za naše Duše».

Ovdje možete pročitati jedno njegovo predavanje:

http://galaksija.com/literatura/malanga_transkript_predavanja.pdf

Eve Lorgen

Ovdje bih svakako spomenula još jednu autoricu – Eve Lorgen! Eva je autorica knjige «The Love Bite» u kojoj progovara o utjecajima vanzemaljaca na naše ljubavne veze. O tome nešto više ovdje:

http://www.galaksija.com/metafizika/amorovastrijela.htm

Uz pisanje knjiga, (nedavno je izdala i drugu: « The Drak Side of Cupid») Eve se bavi istraživanjem vanzemaljskih otmica, radi s hipnozom, koristeći u radu sve informacije do kojih su došli svi do sada navedeni.

Evin rad smatram vrlo važnim, jer općenito – nisu otmice jedino djelovanje koje nad nama provode vanzemaljci. One su samo jedan dio – drugi se odnosi na paralelno djelovanje programa kojima smo izloženi (u koje konačno ljudi vjeruju), a koji unutar sebe sadrže, upravo naše poimanje/percepciju veza nas, s ljudima koji nas okružuju. Eve je težište o kojem piše, usmjerila na ljubavne veze između muškaraca i žena, a ja mislim da je priča još detaljnija – točnije – mogli bi se zapitati, ne samo o "romantičnim" vezama, već i rodbinsko/obiteljskim u kojima se često pitamo kroz događanja: a što sad ljubav ima s tim! No, o tome uskoro.

Ovo je bio kratki opis djela i rada ljudi, koji su mene - na samome početku odredili. Na početku, u kojem sam bila, samo još jedan broj u moru otetih – onom moru u kojem uglavnom mislite, gdje sam to bila noćas, šta li sam to radila, onom u kojem se lagano utapate misleći kako, nešto s vama, zasigurno nije kako treba!

Prve sam odgovore od njih dobivala, a prve korake u radu, svakako mi je olakšao još jedan autor, dr. William Baldwin, autor knjige: « CE-VI» ili «Bliski susreti opsjedačke vrste».

Dr. William C.Baldwin

On je osim pisanja, radio i s klijentima, regresivnom hipnozom. U radu mu je pomagala supruga Dorothy, koja je zajedno s klijentom, ulazila u stanje hipnoze te su na taj način «surađivali» u radu, što im je isti znantno olakšalo.

Uglavnom su veliki doseg napravili u polju rada s demonskim nakačenjima, kao i onime što

nazivamo prizemljene duše, misaone forme, fragmentacije...

Posebnost njihova rada bila je u tome, da su svaki entitet – rehabilitirali! To znači da su svakog primjerice demona, doveli do toga da unutar sebe ugleda svijetlo i osvijesti svoju Bit! Što znači, ništa nisu «uništavali», već su isti uz pomoć Svijetla i Arhanđela Mihaela – slali kući u Svijetlo. Uskoro su primjetili da neki entiteti imaju vanzemaljsko porijeklo! O tim i takvim slučajevima – napisao je i knjigu koju dajem u nastavku.

Osobno, radila sam metodom Baldwina, koja mi se u samom početku, a svakako zbog određenih programa koje je Baldwin podržavao (religijskih) – a sama ih smatram baš time – programima! – nije učinila dostatnom! Istovremeno, Baldwin nije uzimao u obzir «paravan memoriju», pa je i taj dio ostajao upitan.

Tako da nije, na žalost – ponudio riješenje, već dio njega.

No, to ne mijenja činjenicu, da je u svojim «tehnikama» rada s ljudima u hipnozi, dao neke detekcijske smjernice koje su izvrsne i koristim ih još i danas. Isključivost nikada nije mudra, a svaka informacija može biti važna! Pa tako i sve što je ovaj čovjek ostavio za sobom (umro je od raka, a s rakom se «bori» i njegova supruga), spada u iskustvene iz kojih se može mnogo naučiti! Između ostaloga, tko zna do čega bi još došao da je poživio! Ili do čega je možda došao, ali nije to zapisao.

Ovdje možete pročitati prevedenu knjigu koju sam spomenula:

http://galaksija.info/forum/viewtopic.php?f=5&t=3281

Ono što je ovim ljudima zajedničko – je poticaj da se ne mire s onime, što je do sada znanstveno ili tradicijski dokazano! Svi oni – usudili su se postavljati pitanja.

Pa pitanje – postoji li riješenje vanzemaljskih otmica – živi i dalje!

I postavlja se uvijek i iznova, sa svakim novim djelićem, svakom novom informacijom u radu, ove oblasti istraživanja.

I odgovora na njega u biti nema - on može biti samo iskustveno događanje, bez dokaza ili činjenica kojima bi akademska, religijska ili tradicijska zajednica bile zadovoljne.

Konačno, odgovor na to pitanje, ne mogu vam dati niti ja – jer on se nalazi unutar Vas – na mjestu gdje se Vaša Duša sjedinjuje s Vama, Umom i Duhom.

I za kraj, spomenula bih još jednu skupinu vrlo važnih ljudi, oni su: Ljudi iz sjene! Bar ih ja tako zovem.